

Plášť svatého Martina

č. 4, roč. 17; zima 2022

občasník o životě katolické farnosti sv. Martina v Blansku

Slovo otce Jaroslava

Stojíme na začátku liturgického roku, adventní doby. Tento čas můžeme označit jako čas přípravy. Už vím, že připravit slavnost pro naši farnost není problém. Těšilo mě společně s vámi prožívat svatomartinské oslavy. Děkuji všem, kteří se na přípravách a průběhu podíleli, bylo to mnoho lidí a podařilo se vše připravit tak, že slavnostní atmosféra, požehnání, se dotklo každého zúčastněného.

Vstupujeme do doby adventní a tak využijme tento čas přípravy opět ke společné přípravě na setkání s Kristem při jeho příchodu. Sjednocujme se v modlitbě, při ranních rorátech, večerních mších, adoracích. Čerpejme Boží milost ze svátostí, ať se během těchto čtyř týdnů připraví nejen náš zevnějšek, ale i vnitřek a obnovíme v sobě těšení se na dar, který nám byl v Dítěti dán.

+ o. Jaroslav

Rozhovor

*U příležitosti významného životního jubilea je dnes hostem farního časopisu **jáhen Olda Němec**. A redakce si připravila pár otázek.*

Při tak významném výročí se jistě rád ohlédnete, zavzpomínáte. Na co si nejraději vzpomínáte ze svého dětství?

Na život na statku a na koně. Předškolní věk jsem prožíval na statku u dědy a při začátku školní docházky komunisté dědovi sebrali statek i se zvířaty.

Být věřícím v době komunismu, který církvím nepřál, bylo jistě obtížné, člověk nutně vybočoval. Jak Vy sám jste to pociťoval v době školní docházky, být jiný než většina.

Na základní škole byl tlak ze strany učitelů zesměšnit žáky, kteří navštěvovali náboženství (nebylo nás mnoho). Toto zesměšnění jsem kompenzoval sportem, díky kterému mě oceňovali i vyšší ročníky. Vybočoval jsem (ostatní mi to záviděli), že jsem nemusel chodit na schůzky jiskříček a pionýra, později ani SSM.

Obvyklá otázka, která zajímá vždy školní mládež. Co Vy a škola? Chodil jste do školy rád, co Vás bavilo a co byste nejraději zrušil?

Do školy jsem chodil od 1. - 3. třídy v Rájci nad Svitavou (později Rájec-Jestřebí), tam kde je dnes knihovna. Od 4. do 5. třídy jsem navštěvoval školu na tehdejší Leninově ulici (dnes Seifertova), dnešní budova gymnázia. Od 6. do 9. třídy jsem docházel do nově otevřené školy na Dvorské ulici (kupodivu stále Dvorská).

V roce 1968 jsem nastoupil na pětileté studium v učilišti Metra Blansko. V roce 1973 jsem odmaturoval v oboru měřicí technika a elektronika. Protože bych se kvůli kádrovému posudku nedostal na vysokou školu, pokračoval jsem ve dvouletém studiu na průmyslovce (nejprve Brno, pak Jedovnice) a v roce 1975 jsem odmaturoval v oboru strojírenství. Bavila mě matematika a nejraději bych zrušil ruštinu (v té době).

Jaká byla Vaše cesta k tomu, stát se jáhnem?

Po smrti svého bratra Toníka v roce 1977 jsem se seznámil s dominikánským řádem a stal se postupně terciářem s věčnými sliby. V roce 1982 jsem dostal nabídku k tajnému studiu teologie s cílem stát se trvalým jáhnem. Následoval můj dotaz: „Co to je, stát se trvalým jáhnem?“ (bylo teprve 20 let po druhém vatikánském koncilu a žili jsme v tuhé komunistické izolaci). Po tříměsíčním zvážení a předběžném souhlasu manželky jsem začal o vánocích 1982 tajné studium. Nebyl jsem v Blansku sám, byli jsme tři. Se mnou to byl jáhen František Klíč starší, Josef Bezděk, který se bohužel konce studia nedožil.

V listopadu 1989 se studium chýlilo ke konci (zbývali nám jen 3 zkoušky), ale díky porevolučnímu rozmachu jsme studia dokončili až v roce 1994 a byli jsme přijati otcem biskupem Vojtěchem mezi čekatele jáhenství. Jáhenské svěcení (po souhlasu mé manželky) jsem přijal 24. 6. 1995 v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně. Bylo to největší jáhenské svěcení v dějinách brněnské diecéze, bylo vysvěceno 21 nových jáhnů (14 trvalých a 7 ke kněžství).

Říkal jste, že byl nutný souhlas manželky s jáhenskou službou před studiem i svěcením. A tak jsme se zeptali vaší manželky: „Jak vnímáte jáhenskou službu manžela a tatínka vašich 5 dětí?

Vnímám radost z toho, že manžela tato služba naplňuje. Všichni pak prožíváme radost a vděčnost, když ho vidíme ve službě u oltáře. Děti a teď už i jejich děti to vnímají jako součást života rodiny a skrze tuto službu přichází i mnoho požehnání k nám všem.

Co Vás na jáhenské službě naplňuje? VŠECHNO!

Co je nebo bylo obtížné? NENÍ TOHO MOC.

A zcela banální, ale důležitá otázka, co máte rád k obědu?

Jednoduchá odpověď – polévka a druhé.

Jak si nejlépe odpočínáte?

V křesle v obýváku. Rád bych to rozšířil i o prostor na zahradě a těším se na zahradní křeslo s příslušenstvím.

Který svatý Vás svým životem nejvíce oslovil?

Sv. František Xaverský, sv. Dominik, sv. Štěpán, sv. Martin de Porres (patron hospicové péče blanenské charity).

A vše, co chcete říct Vy sám...

Těším se, že v blanenské farnosti bude v budoucnu nejméně 7 trvalých jáhnů (viz. Sk 6).

Děkujeme za pěkný rozhovor a přejeme hodně sil a Božího požehnání do dalších let.

Co nás čeká ve farnosti

- ✚ Každou adventní neděli **27.11., 4.12., 11.12., 18.12.** po mši svaté bude probíhat prodej výrobků blanenské charity v čajovně, na farním dvoře.

Andělská sobota

- ✚ **3. 12.** andělská sobota – průvod andělů vychází od kostela v 16:45 hodin, od 15 hodin je připraven doprovodný program.

Zápis intencí (úmyslů)

- ✚ **4. 12.** první možnost zápisu intencí na období leden – červen 2022, vždy po nedělních mších svatých a od **10. 12.** také po sobotních večerních mších svatých.

Vánoční dílna

- ✚ **10. 12.** vánoční dílna „Dárek od srdce“ – v čase od 8:00 do 12:00 hodin, Katolický dům.

Předvánoční zpovídání

- ✚ **17. 12.** předvánoční zpovídání v Jedovnicích během dopoledne.
- ✚ **18. 12.** předvánoční zpovídání v Blansku od 14:00 do 17:30 hodin.

Betlémské světlo

- ✚ **23. 12.** v budově MÚ (radnice) od 11hod do 21hod, včetně doprovodného programu.
- ✚ **24. 12.** v předsíni kostela sv. Martina a na nádvoří blanenského zámku.

POŘAD BOHOSLUŽEB V PRŮBĚHU VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

✚ **24. 12. sobota, Štědrý den**

- V 16:00 hodin půlnoční mše svatá zejména pro rodiny s dětmi v Olomučanech.
- Ve 23:00 hodin půlnoční mše svatá v Blansku.

✚ **25.12. neděle, Slavnost narození Páně**

- Mše svaté v Blansku v 7:00, 8:45 hodin.
- Mše svatá v Olomučanech 10:45 hodin.
- Živý betlém u zámku.

✚ **26.12. pondělí, sv. Štěpán**

- **Pouze jedna mše svatá**, a to v 8:45 hodin v Blansku sloužena v latinském jazyce.

✚ **30. 12. pátek, svátek Svaté rodiny**

- Při večerní dětské mši svaté v 17:45 hodin budeme slavit svátek Svaté rodiny, při mši svaté proběhne také obnova manželských slibů.

✚ **31. 12. sobota**

- V 19:15 hodin modlitba chval s poděkováním za celý rok 2022 a po ní možnost tiché adorace do 21 hodin.

✚ **1. 1. neděle Matky Boží, Panny Marie**

- Nedělní mše svaté proběhnou v Blansku a Olomučanech v obvyklém čase.

Inspirace k prožití adventní doby v rodinách s dětmi

Katechetické centrum Brno – kc.biskupstvi.cz;
PMD – missio.cz; Víra pro děti – deti.vira.cz

Inspirace k prožití adventní doby pro mládež a dospělé

GOOGLE PLAY: IZIDOOR, PRŮVODCE ADVENTEM
PASTORACE.CZ – tematické texty - advent

Prostří místo u vánočního stolu hladovějícímu dítěti

– nejlepší vánoční dárek

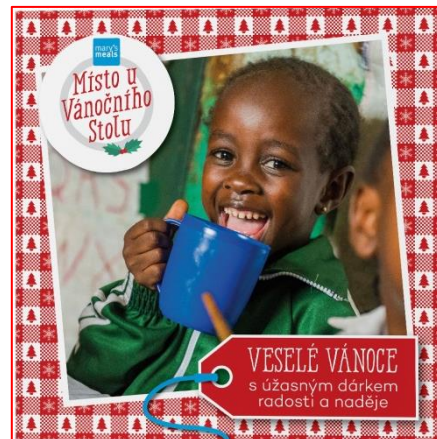

Jestliže nevíte, co darovat letos pod stromeček, máme pro vás tip na dárek, který udělá radost všem lidem dobré vůle a navíc reálně mění lidské životy.

Hnutí Mary's Meals pomáhá už více než dvěma a čtvrt milionu dětí na celém světě. Poskytuje jim vydatné jídlo v místě jejich vzdělávání, aby se mohly lépe soustředit a hodně se toho naučily. To přináší naději příští generaci a doslova

zachraňuje životy.

Letos o Vánocích se můžete k hnutí připojit a prostříť jeden nebo i více virtuálních talířů u vašeho stolu za pouhých **459 Kč**. Tím zajistíte jídlo jednomu dítěti na celý školní rok. Stůl prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na eshopu hnutí Mary's Meals zde:

<https://eshop.marysmeals.cz/darkovy-poukaz-misto-u-vanocniho-stolu/>

případně navštivte www.mistouvanocihostolu.cz.

Tříkráloví koledníci

Když se řekne Tříkrálová sbírka, víme všichni, co to znamená. Není to, ale jen finanční sbírka.

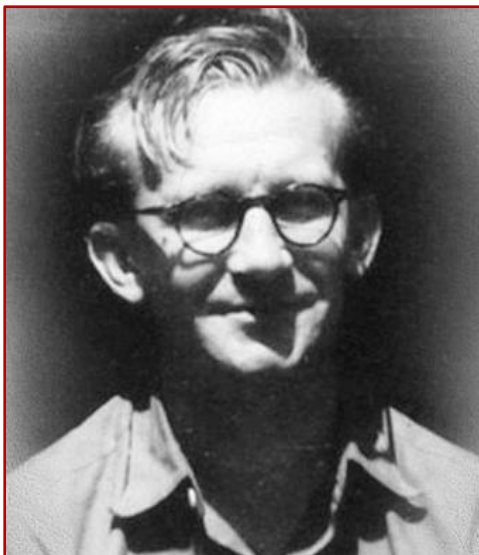
Velmi důležitou součástí je její evangelizační rozměr. Příchozí koledníci jménem farnosti totiž přináší požehnání domu, kam přichází.

Můžeme říci, že naplňují slova, která slyšíme při slavení liturgie „Pozdravte se navzájem pozdravením pokoje“ a „Jděte ve jménu Páně.“ Koledník tedy potřebuje odvahu stejně jako misionář, když se vydává na misie.

Není tedy náhodou, že v mnoha městech se zapojují také misijní klubka a skautské oddíly. Mladí a děti plní odvahy, kteří se vydávají na cestu. Koledníci jsou potřeba i dnes. Pokud tedy máte zájem stát se tříkrálovým koledníkem, obraťte se na pastorační asistentku (zachovalova@dieceze.cz), která je v letošním roce koordinátorkou pro blanenské koledníky. Děkujeme a těšíme se na vás.

(farnost)

Bl. Titus Zeman (svátek 8. ledna)

Titus ležel na zelené louce poseté pampeliškami a oči měl upřené na knihu před sebou. Opodál se pásla kráva a nechávala ho v klidu si číst. Chlapci běhala písnička před očima a on jedním dechem hlta příběh o sv. Janu Boscovi a salesiánském hnutí, které založil. Titus se cítil jako v nebi. Celý příběh ho fascinoval a on z hloubi své chlapecké duše cítil touhu stát se také jedním ze salesiánů. V tomto okamžiku mu jeho rozhodnutí připadalo pevné jako skála, ale později přijdou pochybnosti a nejistota...

Titus se narodil v roce 1915 ve slovenských Vajnorech do chudé, ale početné rodiny. Už jako chlapec byl šikovný a pilný student. Rád a hodně četl a také se zajímal o Boha.

Jednou jako chlapec těžce onemocněl a všichni se báli o jeho život. Titus tenkrát sám prosil Pannu Marii o pomoc a udělal slib, že pokud se uzdraví, stane se navždy jejím synem. Právě důvěra v Nebeskou Matku mu pomáhala překonávat hrůzy, které ho v životě čekaly. I přes občasné pochyby v jeho srdci silně hořela touha více poznat salesiánské hnutí. Když mu bylo 12, odešel studovat do salesiánského institutu v Šaštíně. Zde se s ostatními chlapci nejen vzdělával a modlil, ale i pracoval a prožíval mnoho dobrodružství. V 16 letech se rozhodl vstoupit do salesiánského noviciátu a odjel studovat do Itálie, kde složil věčné sliby a také přijal svátost kněžství. Během druhé světové války sloužil jako kaplan v Bratislavě a současně také studoval chemii a přírodní vědy. Po zdárném zakončení studia začal učit na gymnázium v Trnavě. To už se na Slovensku dostávali k moci komunisté. Do vedení gymnázia byl dosazen nový ředitel a ten vydal příkaz sundat kříže ze všech tříd. Jeho požadavek byl samozřejmě splněn, ale následujícího rána byly kříže zpět. Brzy zjistil, kdo za to může, o. Titus dostal výpověď a začal být sledován StB. Věděl, že začíná boj za budoucnost slovenského národa a byl rozhodnutý pro pravdu a svobodu trpět. Věřil, že to má smysl. Věřil, že křikem, násilím a zlem se pravda nikdy neumlčí.

Od té doby přicházely samé špatné zprávy. Mluvílo se o ničení kostelů, zavírání klášterů a týrání řeholníků. Titus nezvládl jen sedět a čekat. Když se mu naskytla příležitost, rozhodl se tajně převést skupinu bohoslovců až do Itálie. To se mu povedlo a tito mladí muži mohli svobodně studovat na kněze. Titus tenkrát mohl také zůstat v bezpečí ve svobodné Itálii. Jak jen by to bylo jednoduché a nikdo by mu to nemohl vyčítat. Titus se vrátil zpět! Byl rozhodnutý bojovat za Krista a za vlast, i kdyby ho to mělo stát vlastní život. Za krátko převedl i další skupinu bohoslovců, ale smyčka se začala utahovat. StB chytla muže, který převáděl spolu s ním. Jeho znalosti Titovi velmi chyběly, ale přesto se rozhodl převést další bohoslovce. Bohužel při této cestě nastaly komplikace, skupina se musela vrátit a většina z nich byla zadržena. Titus absolvoval šílené kolo výslechů, mučení a ponižování. To vše statečně nesl, veškerá obvinění vzal na sebe a nikoho neprozradil. U soudu nikoho nepřekvapilo, že pro něj obžaloba navrhla trest smrti. S tím také počítal i samotný Titus a soud nesl statečně. Ale k překvapení všech byl odsouzen „jen“ k 25 letům vězení. Čekaly ho věznice Mírov, Jáchymov, Leopoldov i Valdice. To se samo o sobě rovnalo trestu smrti, ale Titus byl nezlomný. Snášel veškeré utrpení a navíc stále pomáhal ostatním spoluvězňům a povzbuzoval je. Nakonec po 13 letech stál před věznicí svobodný a mohl se vrátit zpět do rodné vsi. Protože měl zakázáno vykonávat kněžskou službu, pracoval jako dělník. V roce 1967 mu bylo dovoleno opět sloužit mše i zpovídat. Umírá 8. 1. 1969 na následky podlomeného zdraví z věznic a prodělaného, špatně léčeného infarktu.

Celý život žil tak, jak mu kdysi, když odcházel k salesiánům, řekl jeho otec: „Nemusíš být velkým člověkem, stačí, když budeš dobrým člověkem.“

(Klára Mojžíšková)

Koník svatého Martina na lyžích

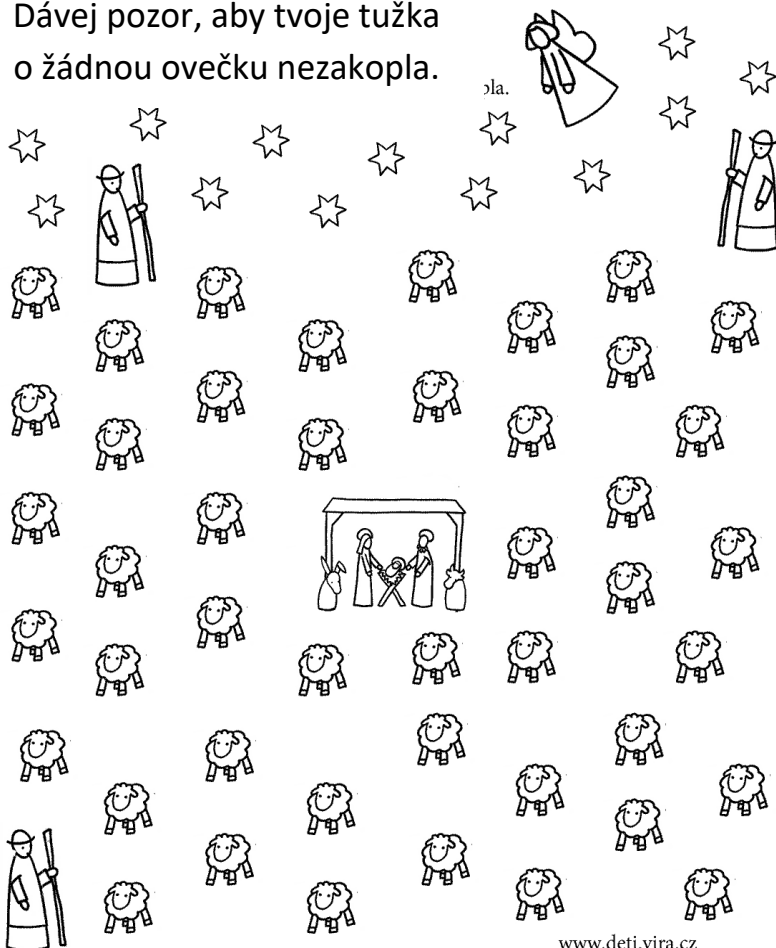

(Marie Prudká)

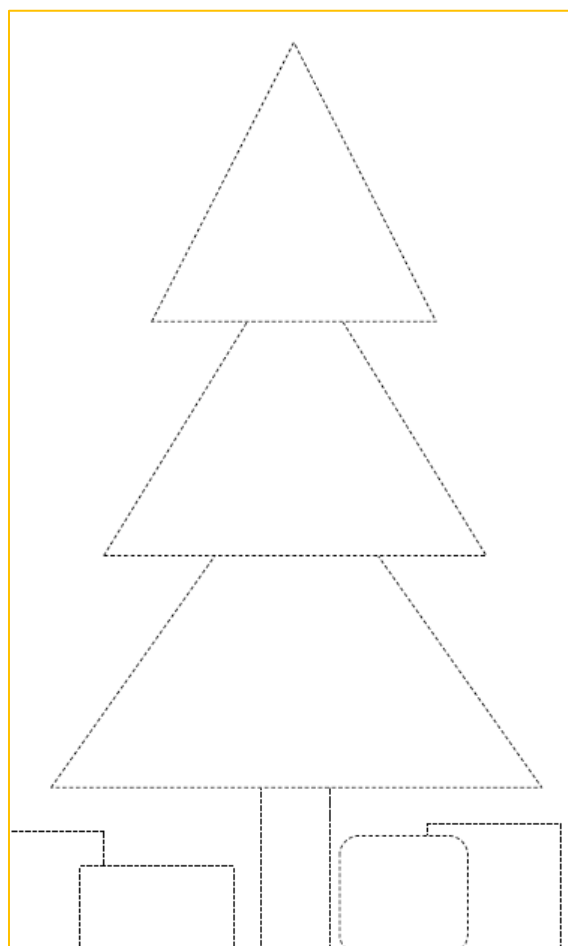
Pastýři jdou do Betléma

Pomoz pastýřům najít cestu
mezi ovečkami k jesličkám.

Dávej pozor, aby tvoje tužka
o žádnou ovečku nezakopla.

Ozdob vánoční stromeček

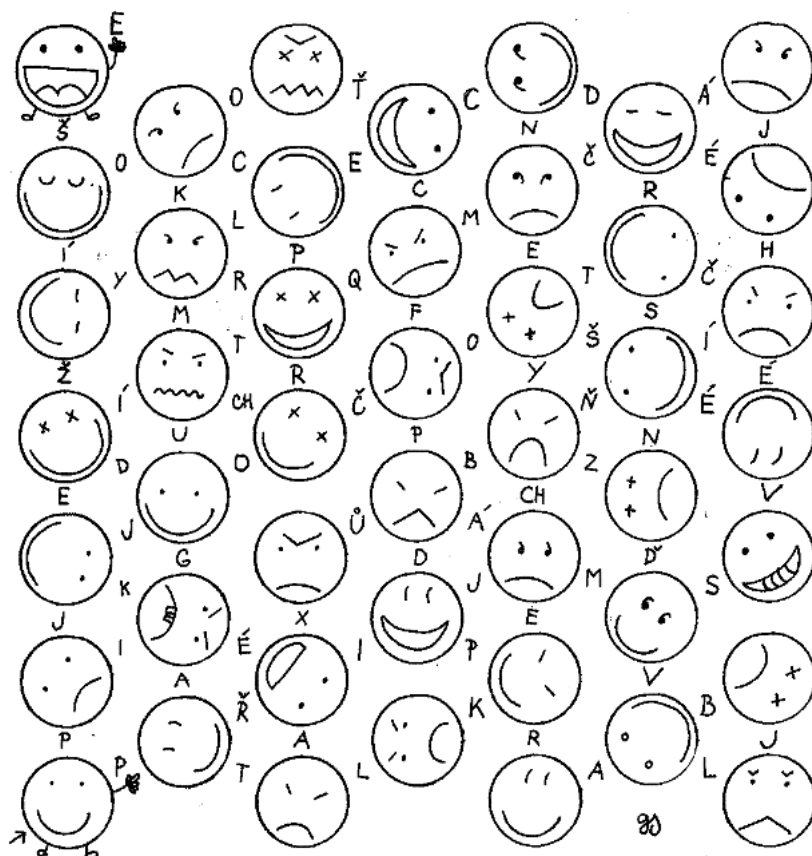
**Nakresli svá
vánoční přání**

Soutěž pro mladší děti

A máme tu adventní hru pro mladší děti ve spolupráci s rodiči. Smajlíkové bludiště skrývá tajenku, co máš udělat v době adventní. Cestu ukazují jen radostní smajlíci. Spoj je a poté zapiš do tajenky písmenka, která jsou mezi nimi.

Napiš, jak to uděláš:

Jméno a příjmení:

www.deti.vira.cz

Soutěž pro starší děti

Načtete si následující QR kód a zahrajte si jednoduchou doplňovačku☺. Správné řešení pak opište do rámečku.

Výsledek zašlete na adresu Pláštíku plastiksvmartina@gmail.com,
nebo odevzdejte do sakristie do **16. 12. 2022**. Všichni úspěšní řešitelé budou odměněni.

Moje pout' do Medžugorje

Medžugorje – poutní místo, kam jsem si přála jet už hodně dávno. I otec Jiří mi před léty doporučoval, abych si do Medžugorje zajela. Pořád jsem nevěděla jak a s kým se sem vydat.

Až jednou přišel email od kamarádky Dany – nabídka na pout' do Medžugorje - a že o tom vážně uvažuje. Tak jsem odpověděla, že o tom taky vážně uvažuji. A bylo rozhodnuto. Sice jsem v sobě měla trochu strach, jestli to zvládnu, protože jsem nedávno prodělala vážnější onemocnění a nebyla jsem si jistá, jestli to na mě nebude ještě moc náročné. Ale s Danou jsem se nebála a svěřily jsme vše Panně Marii. Na pozvánce bylo napsáno: Do Medugorje se nepřichází „náhodou“. Kdo sem přijde, ten je pozvaný. Panna Maria vás pozvala a volá nás jednoho po druhém jako svoje děti. Na konci každého zjevení říká: “Děkuji, že jste přijali moje pozvání”. Přijala jsem tedy její pozvání.

Cesta tam i zpět byla sice náročná, protože se jelo celou noc a tomu spánku jsme nikdo moc nedali, ale vydržet se to dalo. Jel s námi jako průvodce pan Václav Šustr ze Slavkovic a jako duchovní doprovod jsme měli otce Kamila Škodu z Bělé pod Bezdězem a otce Pavla Lacinu z Pozořic momentálně ze Žarošic.

První den byl díky nedostatku spánku odpočinkový. Po naší české mši svaté, kterou jsme mívali každý den dopoledne, jsme pak odpoledne v centru komunity Cenacolo pro léčení závislostí měli přednášku, kde nám dva její členové povídali svědectví o svém uzdravení a změně života. Navečer jsme každý den mohli na společný duchovní program, kde bývá v 18,00 hod. buď v kostele, nebo u venkovního oltáře na prostranství mše svatá. Je promítaná na obrazovky, takže i venku jsme viděli mši svatou z kostela a po ní byla vždy buď modlitba růžence, modlitba za tělesné i duševní uzdravení nebo adorace. Lidé všech národů – sounáležitost dětí Božích. A k tomu se zpívají nádherné medžugorské písničky (hymna Medžugorje - Přicházíme Matko drahá, Gospa Majka Moja Kralica Mira...– nádherné místo pokoje, modlitby a Boží blízkosti. Nedá se to popsat.

Další den pouti jsme po snídani a mši svaté vyšli na Podbrdo – místo hlavního zjevení Panny Marie. Vystupovali jsme v tichosti a u každého reliéfu tajemství růžence, které jsou na tomto kopci rozmístěny, jsme se pomodlili desátek, oddechli a šli pak zase v tichosti dál. Bylo to úžasné, jak nás modlitby přímo nesly k Panně Marii. Vždy, když se vydáváte na cestu, modlíte se růženec a potkáváte modlící se lidi. Setkání s Kopcem zjevení je pro poutníky setkáním s Pannou Marií skrze osobní modlitbu a modlitbu růžence. Opravdu zde člověk cítí přítomnost Panny Marie. Je to zvláštní spočinutí v Boží a Mariině náruči.

Třetí den byl na programu dopolední výstup na Križevac. Križevac je kopec nad Medžugorjem (520 m. n. m.) na kterém farníci 15. září 1934 vyzdvihi 8,56 m vysoký železobetonový kříž na kterém je napsáno: *"Ježíši Kristu, Vykupiteli lidského rodu, na znamení naší víry, lásky i naděje, jako vzpomínka 1900. výročí Utrpení Krista"*. V kříži samotném jsou vloženy relikvie Ježíšova kříže získané právě pro tuto příležitost z Říma. Križevac pro poutníky znamená pozvání k setkání

s Ježíšem a s jeho utrpením a odhalením jeho lásky. I zde jsme vystupovali v tichosti a soustředili se na cestu se svým křížem života spolu s Ježíšem. Také tady jsou rozmístěny reliéfy křížové cesty, u kterých jsme se pomodlili zastavení, odpočinuli si a pak šli zase v tichosti dál.

Poslední den jsme dostali krásný dárek na cestu. Komunita Blahoslavenství má v Medžugorje jeden ze svých domů. Po krátkém povídání řádové sestry o působení Komunity na tomto místě, jsme se s ní společně pomodlili Modlitbu zasvěcení se Neposkrvněnému srdci Panny Marie. Bylo to dojemné odevzdání se Matce.

Co říct na závěr – Medžugorje je místo, kde se země dotýká nebe a nebe se dotýká země.

A ještě na doplnění myšlenku obecně o pouti, kterou jsem slyšela na TV NOE ne „náhodou“ krátce před odjezdem. „Cenu má pouze cesta, pouze ona trvá, kdežto cíl je iluze poutníka, který kráčí od místa k místu, jakoby smysl byl v dosaženém cíli. Pouť nekončí na konci cesty, protože pravým cílem je cesta samotná, cesta k sobě, k prameni duchovní inspirace. Pouť není únikem před starostmi a povinnostmi, je to těžká zkouška, zda obstojím ve vztahu k sobě, k druhým, k víře a k Bohu. Každý jde sám pro sebe a na cestě může potkat zázrak třeba v podobě uzdravení. Smyslem cesty, stejně jako smyslem života je především stát se sám sebou.“

Pokud to půjde, ráda bych se do Medžugorje vrátila – je to jako na návštěvě u maminky, je to jako přijet domů...

(Lidka Matušková)

Postřehy a příspěvky

Setkání prvkomunikantů

Na setkání jsme vyrazili z Blanska a společně s námi jel i o. Tomáš a děti z farnosti Bořitov. Dorazili jsme do Brna ke katedrále sv. Petra a Pavla a čekali na o. Jaroslava. Ten nás vzal do místností na biskupství, kde jsme posnídali.

Při mši svaté někteří kluci ministrovali a jiní četli přímluvy. Mě se líbily písničky a zpěv, který byl při mši svaté. Po mši jsme chodili po stanovištích. Doteď si pamatuju stanoviště s heslem: „Kdo je svatý, kdo je nej - Jan Maria

Vianney“, kde jsme třídili hříchy a dobré skutky. Jela bych příště zase, ale už nemůžu. A tak přeju mladším kamarádům, aby si to užili.

(Terezie Zachovalová)

Zahájení školního roku

V pátek 2. 9. proběhla první mše pro děti v tomto školním roce. Při ní byly požehnány aktovky, ale také vyprošeno požehnání pro všechny žáky a studenty, jejich rodiče, sourozence a učitele. Připomeňme si slova spojená s žehnáním aktovek:

*„Bože, náš nebeský Otče, prosíme, požehnej tyto aktovky, školní batohy
a požehnej všem, kdo je budou v novém školním roce používat.*

*Ať mají otevřená srdce pro nové kamarádství, ať mají rozum otevřený k poznávání dobrého
a zažijí radost z učení se.*

Ať mají odvahu a trpělivost a vytrvají, i když jim bude někdy škola připadat nudná nebo těžká.

Ať mají v srdci místo stále i pro Tebe a jsou misionáři, Tvými vyslanci, ve školách.

Prosíme o to skrze Krista našeho Pána. Amen.“

Tato slova jsou aktuální nejen pro školáky, ale pro každého z nás. A tak můžeme denně prosit o požehnání pro nás, ať máme otevřená srdce, trpělivost, odvahu a jsme Tvými vyslanci, misionáři na místech, kam nás posíláš.

(převzato ze stránek farnosti)

Začátek školy očima mámy prvňáčka

Škola, velká budova, mnoho nových dospělých lidí a malých i velkých dětí. Hele, všichni nejsou neznámí, některé asi znám Školka byla jeho celý svět. Měl tam známé prostředí, jistotu, svoje stále usměvavé, pokorné paní učitelky a pane ředitele, učili ho, podporovali a pomáhali mu, i mně. Kamarády a kamarádky, se kterými se každý den potkával, měl velmi rád. Některé kamarády znal již „od narození“, pravidelně se s nimi potkával na dětském hřišti.

Ted', ted' zde stojí před školou a podíval se na mě pohledem: „Zvládnou to?“. Co já, slzy na krajíčku, je to velká změna, mám strach, ale to mu říct nemůžu. „Ano, bude to dobrý, zvládneš to, protože budeš mít kolem sebe děti, ze kterých se stanou tvoji kamarádi a učitele, kteří to zde znají a když budeš potřebovat pomoc, pomůžou ti.“ Usmál se. V duchu jsem si oddechla a byla jsem spokojená, ale pomyslela jsem si, opravdu to tak bude? Hm, věřím, že ano, doufám, že stále bude mít kolem sebe hodné malé i velké lidi.

(máma)

Podzimní výprava 2022

Nejdřív jsme museli jet z Blanska vlakem, pak asi zase vlakem, potom autobusem, pak jsme šli kousek pěšky až k osadě ve Veverské Bítýšce. Bydleli jsme v chatkách po třech až šesti. Ubytovali jsme se a potom jsme jedli polévku a výborný těstovinový salát.

Vedoucí nás svolali na seznamovací hru. Po chvilce vedoucí zahráli krátkou scénku, která byla úvodem k celovýpravové hře. Téma hry bylo pralidi a Římané. Nejdříve jsme byli pravěcí lidé a postupně jsme se stali Římany. Každé ráno nás budili písničkou k tématu. V Římě jsme se museli při vstupu do jídelny pokaždé poklonit královně. Jeden den jsme měli dokonce Vánoce a dávali jsme si vyrobené dárky. Byly celkem čtyři týmy, které spolu soutěžily. Na konci výpravy jsme dostali každý odměnu. Nazpět do Blanska jsme šli dlouhou cestu pěšky, potom jsme jeli vlakem a autobusem. V Blansku na nás cekali rodiče a příbuzní. Výprava se mi líbila, nejvíc super byli kamarádi a společné hry.

(Kamča Vondrová)

Misijní neděle

Neděle 24. října byla misijní nedělí. Její průběh by se neodlišoval od jiných podobných nedělí, mše a po ní misijní jarmark. Překvapení a příjemným zpestřením této neděle byla účast sestřiček misionářek z Brna. Celé jejich jméno zní: Pracující misionářky Neposkvrněné panny Marie a patří do misionářské rodiny Donum Dei. V Brně na Petrově

provozují restauraci L'Eau vive (Živá voda). V současné době slouží v České republice osm sester zejména z Vietnamu, Burkina Faso, Konga a ostrova Wallis-Futuna ve francouzské Polynésii. Potkat se s nimi můžete ve zmíněné restauraci, kde pro vás připravují lahodné pokrmy zejména francouzské kuchyně.

Sestřičky s námi prožily mši svatou, kterou doprovodily několika svými písněmi. V průběhu misijního jarmarku jsme se s nimi mohli setkat na farním dvoře během misijní kavárny. Nedalo mi

to, abych s některými z nich nezapředla rozhovor. Tak jsem se dozvěděla, že se jim tady, i přesto že jsou tisíce kilometrů od domova, líbí. Čeština jim nepřípadně těžká, ale krásná. Některé z nich česky mluví, některé jen rozumí a jiné, které jsou zde jen krátce, se ji teprve učí. Mezi sebou mluví francouzsky. Po příjemném rozhovoru se mi dostalo milého pozvání do petrovské restaurace.

(redakce)

Misijní vycházka na mariánský vrch

První říjnovou sobotu jsme se jako misionáři vydali na mariánský vrch, nechyběl ani misijní pes. Schůzku jsme zahájili v kostele modlitbou a požehnáním na cestu od jáhna Oldy. Pak nám Šárka vypravovala o sv. Terezii a bl. Pauline Jaricot. Po cestě jsme se modlili růženec a Šárka nám dávala různé úkoly, které byly námi splněny. Cesta utíkala, cíl byl blíž a blíž. U obrazu Panny Marie jsme se pomodlili a zapívali a položili kytičku. Cesta k ohništi byla plná barev a hub, které pro nás příroda nachystala.

Na oběd jsme dorazili k ohništi a pomodlili se Anděl Páně a pak jsme začali opékat a nevynechali jsme ani studánku, hrátky s Šarlotou a hru molekuly a jiné. Naše putování jsme zakončili děkovnou modlitbou v kostele. Krásný den prožitý s kamarády.

(Barča Tuhárská)

Svatomartinské hody

V letošním roce jsme mohli prožít oslavy svátku sv. Martina bez jakýchkoli omezení. Naladit se na příjemnou hodovou atmosféru jsme se mohli už v pátek, kdy se především děti a jejich rodiče účastnili světýlkového průvodu, který končil na farním nádvoří. Zde si všichni mohli zazpívat nejen s Martini Bandem, ale hlavně přivítat písničkou patrona naší farnosti a města sv. Martina.

V sobotu i v neděli byl připraven program v zámeckém parku, Střední škola gastronomie a cestovního ruchu zajišťovala prohlídky věže kostela, kde byl k vidění i nejstarší kostelní zvon Poledník. Ten se také po roční pauze několikrát během svátku rozezněl.

Vrcholem oslav byla nedělní hodová mše svatá, při které jsme děkovali za vše, co se nám dařilo v uplynulém roce a vyprošovali si Boží požehnání pro farnost i město do roku dalšího. Slavnostní atmosféru dokreslovala překrásná výzdoba, děti i dospělí nejen v krojích, ale i ve svátečním oblečení a radost ze společného setkání před oltářem.

Závěrem oslav pak byla večerní beseda u cimbálu s cimbálovou muzikou Stupava, která se protáhla až do večerních hodin a v neposlední řadě se stala prostorem pro rozhovor a upevnění vzájemných vztahů.

(redakce)

Vydala dne 25. 11. 2022 Farnost svatého Martina v Blansku pro vnitřní potřebu.

Pokud máte nějaké náměty, nápady nebo příspěvky, nebojte se a pošlete je na mail:

plastiksvmartina@gmail.com